

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XL. De Verborum Significatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63462](#)

Quum nominatum denuntiatum. Clem. 1. de sepult.
Eandem Excommunicationem, & quidem Pon-
tifici reservatam, contrahunt Domini temporales,
qui compellunt Clericum ad celebrandum in loco
interdicto, item interdicti denuntiati, qui, post-
quam jussi sunt, non exeunt de templo, ubi cele-
bratur Missa. Clem. 2. h. t.

Quæres, quid sit Cessatio à Divinis, & quomo- 20
do differat ab Interdicto? R. 1. Est prohibitio
Ecclesiastica, Clericis imposta, ut in aliquo loco ab-
stineant ab Officiis Divinis, & quorundam Sacra-
mentorum administratione ob grave alicujus deli-
ctum (cedens in enormem injuriam Divini hono-
ris vel Ecclesiæ) in contestationem mæroris. c. 11,
de Sponsal. c. 2. 8. de off. Ord. in 6. R. 2. Differt
ab Interdicto, quia prohibitio directè non spe-
cificat delinquentem, sed Clericum, non in pœnam,
sed in signum doloris ob læsionem honoris Divini
vel Ecclesiæ, ut hoc modo delinquens excitetur
ad emendationem, & ad reparandam congrua fa-
tisfactione offendam: quod si intra mensum non
præstiterit, nec causa Romam delata fuerit, desi-
nere debet cessatio à Divinis. c. 8. cit. Unde appa-
ret, Censuram non esse. Deinde Cessatio à Di-
vinis semper ab Homine, nunquam à Jure, indici-
tur, Interdictum verò ab utroque.

TITULUS XL.

De Verborum Significatione.

SUMMARIUM.

I. 2. Verba sunt accipienda juxta mentem profe-
rentis.

Pars II.

Fff

3. Quo-

3. *Quomodo, si dubia sint, interpretanda.*
4. *Generalia an generaliter intelligenda.*
5. *Quid operentur specialia, & geminata,*

Cum in toto Jure plurimum intersit Legislatorum mentem atque Legum sensum, quod utrumque vel maximè genuina vocum significatione & intelligentia obtinetur, ritè perspectum habere, ideo ad finem Juris utriusque, Canonici & Digestorum, ponitur titulus de *Vocaborum Significatione*, de qua pono sequentes regulas, &

2. Dico 1. Verba sunt accipienda juxta mentem & intentionem proferentis, unde unde de illa liquido constiterit; hæc enim velut Regina semper attendi debet in qualibet dispositione. *l. 69. pr. ff. de Legat. III. c. 6. h. t.* Unde illud receptum: *verba intentioni, non intentio verbis deservire debet.* Mens autem proferentis præcipue elucet vel ex ratione adjecta, quæ est quasi anima dispositionis, & quasi idem cum mente loquentis: vel ex verborum propria significatione, quam habent ex institutione sua, aut potius coiuncti peritorum usu & acceptione. *c. 2. de translat. Episc. c. 12. de Decimis. l. 69. cit.* Nisi nimis ex verbis in propria significatione acceptis sequeretur absurdum, vel dispositio carereret effectu, vel subiecta materia, aut antecedentia & consequentia non paterentur verba propriè accipi. *l. 69. c. 6. citt. l. 7. ff. de R. f.*
3. Dico 2. Si verba aliquo modo sunt dubia & ambigua) nam in claris non habet locum interpretationis) ita sunt interpretanda. 1. Ut quam maximè consonent menti loquentis aliunde cognitæ.

2. Ut

2. Ut evitetur iniquitas, peccatum, vel præjudicium tertii. 3. Ut evitetur contradic̄io, vel Juris correctio. 4. Ut consonent rei ac materiæ subjectæ, vel personis, circa quas proferuntur. 5. Ut correspontent præcedentibus & consequentiibus. 6. Ut operentur aliquem effectum: licet potius sustineatur superfluitas, & carentia effectus, vel etiam improprietas verborum, quam absurdum, iniquitas, præjudicium tertii, vel aliquid ultra limites subjectæ materiæ. 7. Ut dispositio vel actus valeat potius, quam pereat. 8. Ut potius sumantur contra proferentem, quam pro illo, præsertim in Legibus & Contractibus, servata tamen, quantum fieri potest, æqualitate inter contrahentes: quod tamen in actibus Judicialibus non procedit. Ita DD. communiter ex variis Legibus. Præ cœteris pretiosum thesaurum exhibent Barbosa & Tabor, seu Tabor ad Barbosam *in Locis Communibus*, præsertim in *Axiomatis*.

Dico 3. Verba generalia generaliter sunt intelligenda, ita ut ad omnes species & ad omnia sub genere contenta regulariter extendenda sint.
l. 1. ff. de legat. præst. l. 15. §. 26. ff. de injur. Unde illud brocardicum: *ubi lex non distinguit, neque nos debemus distinguere.* Id quoque procedit in propositione indefinita, & signo universalis, *omnis nullus*, non affecta, cum æquipolleat locutioni generali. *c. 22. de privil. l. 1. §. 4. ff. de Off. Præf. Urbi.* Maximè in dispositione Legali. *c. 1. de Constit.* *l. 8. ff. l. 3. C. de Legib.* Nisi nimur adsit causa restringendi, qualis est, si generalis disposicio fundetur in ratione speciali eaque expressa, que tamen ad omnes species se non extendit: si

Fff 2

sub-

820 LIB. V. TITULUS XLI.

Subiecta materia non patiatur generalem intellectum: si absurdum iniquum, præjudicium tertii sequeretur ex illimitata acceptione: pariter generalis locutio extendi non debet ad graviora expressis. c. 15. de Rescr. Nec ad ea, quæ speciali nota sunt digna. c. 81. de R. J. in 6. Nec ad illa, quæ de Jure vel Consuetudine postulant expressam mentionem. c. 45. de Procurat in 6. Neque tunc generalis locutio includit omnia specialia, quando certa quædam exprimit in specie, nisi exprimat per modum exempli.

Dico 4. Verba specialia plius operantur, quam generalia, h. e. species derogat generi non genus speciei. l. 15. §. 26. cit. l. 41. ff. de pœn. l. 80. ff. de R. J. Et verba geminata plius, quam simplicia. per l. 32. ff. ad S. C. Trebell. quia geminatio indicat magis seriam, & enixaam, omnique metu liberam voluntatem.

TITULUS XLI.

De Regulis Juris.

SUMMARIUM.

1. 2. 3. Ingressus. Regula Juris quid & quotplex.
4. Quam vim habeant Regulæ Juris authentica.
5. Patiuntur suas exceptiones.
6. Exceptio firmat regulam in contrarium.
7. 8. Quot sint Regulæ Juris, & quænam Juris Canonici.

Ciendum 1. Ut cursum meum, secundum leges Justitiæ in V. Decretalium libris comprehensas hucusque institutum, ad DEI glo.